

Йоло Кръстев

Малка изповед

Не съм светец! Не искам и да стана –
обичам земните си грехове,
че в тях душата ми е разпиляна,
препуснала безкръстни ветрове.

И трижди с ореол да се размина
не бих анатемосал своите дни,
че в жилите ми пее лудо вино
и обич недолюбила звъни.

Жадувам бели пътища в безкрая
и неподвластни мълнии над тях.
А по – голяма святост аз не зная
от прометеевия огнен грях.

КРАЙ

© Йоло Кръстев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9290>]